

זוהר הקדוש עם פירוש מתוק מדבש על הפרשה

עלון מס' 81 פרשת אמור תש"פ

יו"ל בעזרה שו"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

לוח עמוד היומי בזוה"ק לפרשת בהו"ב

השמות הזוהר חלק א

זים	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	רנז ע"א	צג
שני	רנז ע"ב	קב
שלישי	רנח ע"א	קט
רביעי	רנח ע"ב	קטז
חמישי	רנט ע"א	קכד
שישי	רנט ע"ב	קלא
שבת	רס ע"א	קלח

ענין נטילת ידי הכהן על ידי לוי

פי אַני יהו"ה מְקַדְּשׁוּ, מהו מְקַדְּשׁוּ, אֶלֶּא אָנָּא הוא הָהוּא דְּאִיהוּ מְקַדְּשׁ לִיה בְּכָל יוֹמָא, ובגין כּף לָא יפְגִים זְרַעִיה, וְלֹא יִשְׁתַּכַּח בֵּיה פְּגִימוּ, (ס"א ובגין דָּא) דְּהָא אָנָּא יהו"ה מְקַדְּשׁוּ, דְּאָנָּא בְּעֵינָא לְקַדְּשָׁא לִיה, וְיִשְׁתַּכַּח קַדִּישָׁא בְּכָלֵּא, דְּקַדִּישָׁא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדָא דְּקַדִּישָׁא.

תָּא חֲזִי, קַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא (דף צ ע"ב) יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדָא דְּכֹהֲנָא, וְיִשְׁתַּכַּח קַדִּישָׁא פַּד אֲתִי לְשַׁמְשָׁא, ובגין דְּקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדָא דְּכֹהֲנָא דְּאִיהוּ קַדִּישָׁא, פְּהֵנָּא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדָא דְּכֹהֲנָא דְּאִתְקַדְּשׁ בְּדְכוּתִיה, ומאי אִיהוּ לִיּוֹאֵי, בְּר נֶשׁ (ס"א פְּהֵנָּא) אֲחֵרָא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדָא דְּקַדִּישָׁא אֲחֵרָא, בגין דִּישְׁתַּפְּחוּן פְּלֵא בְּקַדוּשָׁא לְשַׁמְשָׁא לְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

זְכַּאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי, דְּעֵלְיִהוּ כְּתִיב (ויקרא כ כו) וְאֲבָדִיל אֶתְכֶם מִן

מתוק מדבש

ענין נטילת ידי הכהן על ידי לוי

פי אַני יהו"ה מְקַדְּשׁוּ, שאל רבי שמעון מהו מְקַדְּשׁוּ למה כתוב מקדשו בלשון הוה, ולא קדשתיו בלשון עבר, ואמר אֶלֶּא לכן כתוב מקדשו, כי אָנָּא הוא הָהוּא דְּאִיהוּ מְקַדְּשׁ לִיה בְּכָל יוֹמָא אני הוא שמקדש אותו תמיד בכל יום, על ידי שאני משרה שכינתי עליו, ובגין כּף לָא יפְגִים זְרַעִיה ובשביל זה לא יפגום את זרעו, וְלֹא יִשְׁתַּכַּח בֵּיה פְּגִימוּ ולא ימצא בו פגם, כי אין אני שורה במקום פגום, דְּהָא שהרי אָנָּא יהו"ה מְקַדְּשׁוּ תמיד, דְּאָנָּא בְּעֵינָא לְקַדְּשָׁא לִיה כי אני רוצה לקדש אותו על ידי השראת שכינתי עליו, וְיִשְׁתַּכַּח קַדִּישָׁא בְּכָלֵּא כדי שימצא הכהן קדוש בכל עניניו, דְּקַדִּישָׁא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדָא דְּכֹהֲנָא דְּאִיהוּ קַדִּישָׁא שהקדוש ב"ה ישתמש על ידי כהן הקדוש.

הכהן, לכן וְיִשְׁתַּכַּח קַדִּישָׁא פַּד אֲתִי לְשַׁמְשָׁא הוא ימצא קדוש כשבא לשמש בקודש, ובגין דְּקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדָא דְּכֹהֲנָא דְּאִיהוּ קַדִּישָׁא וכדי שהקב"ה שהוא קדוש ישתמש על ידי הכהן שהוא קדוש, פְּהֵנָּא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדָא דְּכֹהֲנָא לכן הכהן שהוא קדוש ישתמש גם כן על ידי טהור דהיינו על ידי לוי, דְּאִתְקַדְּשׁ בְּדְכוּתִיה המתקדש בטהרתו, ומאי אִיהוּ ומי הוא, ואמר לִיּוֹאֵי הם הלויים, כמ"ש (נמדנר טו) קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אותם, בְּר נֶשׁ אֲחֵרָא יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדָא דְּקַדִּישָׁא אֲחֵרָא אדם אחר אפילו ישראל שהוא קדוש ישתמש על ידי קדוש אחר, כגון בבקר יטול ידיו על ידי מי שכבר נטל את ידיו, בגין דִּישְׁתַּפְּחוּן פְּלֵא בְּקַדוּשָׁא לְשַׁמְשָׁא לְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא כדי שימצאו כל ישראל בקדושה לשמש להקב"ה.

זְכַּאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, דְּעֵלְיִהוּ כְּתִיב שעליהם נאמר וְאֲבָדִיל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת

כהן שהוא קדוש, ישתמש בלוי המתקדש בטהרתו תָּא חֲזִי, קַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא (דף צ ע"ב) יִשְׁתַּמֵּשׁ עַל יְדָא דְּכֹהֲנָא בא וראה, כי הקב"ה ישתמש על ידי

הַעֲמִים לְהִיּוֹת לִי, כַּמָּה פְּרִישׁוֹן יִשְׂרָאֵל מִפְּלֵא בְּקִדּוּשָׁה לְשִׁמְשָׁא לְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם פסוק ז) וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים כִּי אֲנִי יְהוָה וְגו'.

הקב"ה יצא כביכול מן הגלות ביחד עם ישראל בעת הגאולה

תו פְּתַח וְאָמַר (תהלים ג ט) לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל עֲמֻךְ בְּרַכְתָּךְ סְלָה, לִיהוָה הִישׁוּעָה, הָכִי תִגְיִנֶן, זְפֹאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּבִכָּל אֲתֵר דְּאֲתַגְּלוּ, שְׂכִינְתָא אֲתַגְּלִיָּא בְּהַדְרִיָּהוּ, כַּד יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא, פּוֹרְקָנָא לְמַאן, לְיִשְׂרָאֵל אוּ לְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא.

אָלָא הָא אוּקְמוּה בְּכַמְהָ קְרָאִי, וְהֶכָא, לִיהוָה הִישׁוּעָה וְדָאִי, אֵימְתִי, עַל עֲמֻךְ בְּרַכְתָּךְ סְלָה, בְּשַׁעְתָּא דְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא יִשְׁגַּח בְּבִרְכָאן עַלְיָהוּ דִּישְׂרָאֵל, לְאַפְקָא לֹון מִן גְּלוּתָא וְלֹאוּטְבָא לְהוּ, כְּדִין לִיהוָה הִישׁוּעָה וְדָאִי, וְעַל דָּא תִגְיִנֶן, דְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא יִתּוּב עִמָּהוֹן דִּישְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים ל ג) וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת שְׁבוּתָךְ וְרַחֲמֶךָ.

ע"י ספירות העומר נטהרים במים העליונים

רַבִּי אַבָּא אָבָא חֲזִיָּא הוּוּ אֲזִלִּי בְּאוּרְחָא, אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, כְּתִיב וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת

מתוק מדבש

לִיהוָה הִישׁוּעָה, וְדָאִי וְדָאִי תִהִיָּה יִשׁוּעָה גַם לְהוּ, אֵימְתִי מִתִּי תִהִיָּה יִשׁוּעָה ה', כַּשְׁתַּהִיָּה עַל עֲמֻךְ בְּרַכְתָּךְ סְלָה, דִּהֵינּוּ בְּשַׁעְתָּא דְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא יִשְׁגַּח בְּבִרְכָאן עַלְיָהוּ דִּישְׂרָאֵל בְּשַׁעְתָּא שְׁהַקְבִּיָּה יִשְׁגַּח בְּכִרְוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, לְאַפְקָא לֹון מִן גְּלוּתָא וְלֹאוּטְבָא לְהוּ לְהוּצִיא אוּתָם מִן הַגְּלוּת וְלִהְיִיב לְהֵם, כְּדִין לִיהוָה הִישׁוּעָה וְדָאִי אַז תִּהִיָּה גַם תִּשׁוּעָה ה' וְדָאִי, כִּי הִשְׁכִּינָה תְּצַא מִן הַגְּלוּת, וְאִז יִקּוּיָם מַה שְׁכֻתוֹב עַל עֲמֻךְ בְּרַכְתָּךְ סְלָה, פִּי שְׁהַבְּרִכּוֹת תִּהִינָה עַל יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, מַה שְׁאִין כֵּן בְּעוֹדָם בְּגִלוּת, וְעַל דָּא תִגְיִנֶן וְעַל זֶה לְמַדְנּוּ, דְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא יִתּוּב עִמָּהוֹן דִּישְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא שְׁהַקְבִּיָּה יִשׁוּב עִם יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׁכֻתוֹב וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת שְׁבוּתָךְ וְרַחֲמֶךָ וְהִשִּׁיב אֶת שְׁבוּתְךָ לֹא כְּתִיב, אֵלָא וְשָׁב ה', שְׁפִירוּשׁוּ שְׁהוּא גַם כֵּן יִשׁוּב עִם בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת, בְּב"א. (רמ"ק ומפרכס) (דף צ ע"ב, ובבאורינו כרך יא עמ' תלב-תלג)

ע"י ספירות העומר נטהרים במים העליונים

רַבִּי אַבָּא וְרַבִּי חֲזִיָּא, הוּוּ אֲזִלִּי בְּאוּרְחָא אֵלּוּ הַבִּי חֲבֵרִים הִיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא לְרַבִּי אַבָּא, כְּתִיב וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאָכֶם אֶת עֹמֶר הַתְּנוּפֵה, מֵאִי קָא מִיִּרְי בְּמַה מְדַבֵּר הַפְּסוּק,

לִי, וְהֵינּוּ כַּמָּה פְּרִישׁוֹן יִשְׂרָאֵל מִפְּלֵא בְּקִדּוּשָׁה לְשִׁמְשָׁא לְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא כַּמָּה נְבִדְלִים הֵם יִשְׂרָאֵל מְכַל הָאוּמוֹת, לְשִׁמְשׁ בְּקִדּוּשָׁה לְהַקְבִּיָּה, כִּי יֵשׁ מִי שְׁפּוֹרֶשׁ עֲצָמוּ מֵאִיסוּרֵי לְאוּיִן אֲבַל לְקִדּוּשָׁה לֹא כֹל אַחַד יִכּוֹל לְהַגִּיעַ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זֶהוּ שְׁכֻתוֹב וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים כִּי אֲנִי יְהוָה וְגו'. (רמ"ק וסרכס" ומפרכס) (דף צ ע"ב-ע"ב, ובבאורינו כרך יא עמ' תלב-תלג)

הקב"ה יצא כביכול מן הגלות ביחד עם ישראל בעת הגאולה

תו פְּתַח עוֹד פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר לְפִרְשׁ מַה שְׁכֻתוֹב לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל עֲמֻךְ בְּרַכְתָּךְ סְלָה, הִנֵּה מַה שְׁכֻתוֹב לִיהוָה הִישׁוּעָה, הָכִי תִגְיִנֶן כֵּן לְמַדְנּוּ (נמס') מְגִילָה דף כט ע"ב), כִּי זְפֹאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֵׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל, דְּבִכָּל אֲתֵר דְּאֲתַגְּלוּ, שְׂכִינְתָא אֲתַגְּלִיָּא בְּהַדְרִיָּהוּ שְׁבַכְל מְקוּם שְׁגִלוּ, הִשְׁכִּינָה גַלְתָּה עִמָּהֶם, וְשׁוּאֵל אִם כֵּן כַּד יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא, פּוֹרְקָנָא לְמַאן כַּשִּׁיבָאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת, לְמִי תִהִיָּה הַגְּאוּלָּה, לְיִשְׂרָאֵל אוּ לְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא מֵאַחַר שְׁשִׁנְיָהֶם בְּגִלוּת.

לְעֵתִיד יִהְיוּ הַבְּרִכּוֹת עַל יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וּמְשִׁיב אָלָא הָא אוּקְמוּה בְּכַמְהָ קְרָאִי, וְהֶכָא אֵלָא הִרִי בִיאֲרֵנוּ בְּכַמְהָ כְּתוּבִים, וְכֵן כְּאֵן, דְּכְּתִיב

מיום הביאכם את עמר התנופה, מאי קא מיירי, אמר ליה, הא אוקמוה חבריאי, אבל תא חזי, ישראל פד הוה במצרים, הוה ברשותא אחרא, והוה אחידן במסאבותא, פאתתא דא פד היא יתבא ביומי דמסאבותא.

בתר דאתגזרו, עאלו בחולקא קדישא דאקרי ברית, פיון (דף צו ע"ב) דאתאחדו ביה, פסק מסאבותא מנייהו, פדא אתתא פד פסקו מנה דמי מסאבותא.

בתר דאתפסקו מנה, מה פתיב (ויקרא טו כח) וספרה לה שבעת ימים, אוף הכא, פיון דעאלו בחולקא קדישא, פסקא מסאבו מנייהו, ואמר קדשא בריך הוא, מפאן ולהלאה חושבנא לדכיותא. [וכו']

התם וספרה לה שבעת ימים, הכא שבע שבתות, אמאי שבע שבתות, בגין למזכי לאתדפאה במיין דההוא נהר דנגיד ונפיק, ואקרי מים חיים.

ל"ג בעומר

רשב"י ביטל את כח החיצונים, והגזירה בוטלה

מי מושל בקדשא בריך הוא, פביכול צדיק, דקדשא בריך הוא גזיר, ואיהו מבטל.

מתוק מדבש

המילה, פסקא מסאבו מנייהו פסקה הטומאה מהם, ואמר קדשא בריך הוא לישראל, מפאן ולהלאה חושבנא לדכיותא מכאן ולהלאה צריכים לעשות חשבון ולמנות ימי הספירה לטהרה. [וכו']

סוד הספירה של ז' פעמים ז'

הנה התם וספרה לה שבעת ימים שם בנדה די לה לספור שבעת ימי טהרה, הכא אבל כאן כתוב וספרתם לכם שבע שבתות, ויש לשאול אמאי שבע שבתות למה כאן צריכים ישראל לספור שבע שבתות שהם מ"ט ימים, ומשיב בגין למזכי לאתדפאה במיין דההוא נהר דנגיד ונפיק כדי לזכות להטהר במימי החסד של הנהר שהוא הבינה שנמשך ויוצא מימיו בלי הפסק, ואקרי מים חיים ומימי חסדיה נקראים מים חיים, וזהו הטעם שצריכים לספור מ"ט ימים, כדי להגיע לליל שבועות ולזכות להטהר במימי החסד של בינה היוצאים ממ"ט שיעריה. (דף צו ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך יא עמ' תקכא-תקכג)

רשב"י ביטל את כח החיצונים,

והגזירה בוטלה

מי מושל בקדשא בריך הוא, פביכול צדיק, דהיינו דקדשא בריך הוא גזיר ואיהו מבטל הקב"ה גזור גזרה למעלה והצדיק מבטלה למטה.

כלומר מה הענין והסוד של ספירת העומר, אמר ליה רבי אבא, הא אוקמוה חבריאי הרי כבר ביארו החברים טעמו במדרשים, אבל עתה נפרש בזה האופן, כי תא חזי, ישראל פד הוה במצרים הוה ברשותא אחרא בא וראה, בני ישראל כשהיו במצרים היו ברשות הסטרא אחרא, והוה אחידן במסאבותא והיו נאחזים בטומאה, כי נטמאו בטומאת מצרים בכשפים ובעבודה זרה, לכן היו ברשות הסטרא אחרא בגוף ובנפש, פאתתא דא פד היא יתבא ביומי דמסאבותא כאשר זה כשהיא יושבת בימי טומאתה.

בתר דאתגזרו אחר שנימולו בערב פסח, עאלו בחולקא קדישא דאקרי ברית נכנסו בחלק הקדוש הנקרא ברית, שהיא סוד המלכות (ורק אחר שנפרעו נמרה נכנסו נמדת היסוד), פיון (דף צו ע"ב) דאתאחדו ביה כיון שנאחזו במלכות, פסק מסאבותא מנייהו נפסקה הטומאה מהם, כי פירשו עצמם מכל צד טומאה שהיתה דבוקה בהם, (כמחז"ל (רש"י שמות יב ו) על הפסוק (שס פסוק כא) משכו וקמו, משכו ייכס מענודה וזה), פדא אתתא פד פסקו מנה דמי מסאבותא כאשר זה כשפסקו ממנה דמי טומאתה.

בתר דאתפסקו מנה אחר שפסקו ממנה, מה פתיב וספרה לה שבעת ימים ואחר טהרה, אוף הכא אף כאן בצאת ישראל ממצרים, פיון דעאלו בחולקא קדישא כיון שנכנסו בחלק הקדוש של המלכות על ידי

כְּגוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, דְּיוֹמָא חַד הָוָה יְתִיב אַבְבָּא דְתַרְעָא (נ"א דְמַעְרְתָא) דְלוּד, זְקַף עֵינוּי חָזָא שְׁמַשָּׂא דְנַהִיר, וְאַסְתִּים נַהוּרָא תַלְתַּת זְמַנִּין, אֲדַהְכִי אֲתַחְשָׁף נַהוּרָא, וְאַתְחַזִּי בֵיה בְּשַׁמְשָׂא אוֹפְמָא וִירוּקָא.

אָמַר לִיה לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, תָּא אַבְתְּרָאי בְּרִי, וְנַחֲמִי, דְהָא וּדְאי גְזַרְה אַתְגְּזֹר לְעִילָא, וְקִדְשָׂא בְרִיךְ הוּא בְּעֵי לְאוּדְעָא לִי, דְוְדְאי תַלְתִּין יוֹמִין תַּלְיָא הֵהוּא מְלֵתָא דְאַתְגְּזֹר לְעִילָא, וְלֹא עֵבִיד קִדְשָׂא בְרִיךְ הוּא עַד דְאוּדְעִיה לְצַדִּיקְיָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (עמוס ג ז) כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אֲדַנִּי אֱלֹהִים דְבַר כִּי אִם גְּלָה סוּדוּ אֶל עֵבְדֵי הַנְּבִיאִים.

עַד דְהוּוּ אֶזְלִי, עָאלוּ בְהֵוּא פְּרָם, חָמוּ חַד חוּיָא דְהוּוּ אֲתִי וּפּוּמִיָּה פְתִיחָא, (נ"א וְהוּוּ לְחִיש בְּלִישְׁנִיָּה) וּמְלַהֲטָא בְּאַרְעָא בְּעַפְרָא, אֲשַׁתְּנִיק רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְקִטְפֹר יְדוּי בְּרִישִׁיָּה דְחוּיָא, שְׂכִיף חוּיָא, מְאִיף פּוּמִיָּה, וְחָמָא לִישְׁנִיָּה מְרַחִישׁ.

אָמַר לִיה, חוּיָא חוּיָא, זִיל וְאִמָּא לְהֵוּא חוּיָא עֲלָאָה, דְהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעֲלָמָא שְׂכִיחַ, עֵיילִיה לְרִישִׁיָּה לְחַד נּוֹקְבָא דְעַפְרָא, אָמַר, גּוֹזֵר אָנָא, כְּשֵׁם דְתַתְּפָאָה אַתְחַזֵּר לְנוֹקְבָא דְעַפְרָא, בֶּן עֲלָאָה יִתְחַזֵּר לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא.

מתוק מדבש

עַד דְהוּוּ אֶזְלִי עָאלוּ בְהֵוּא פְּרָם בַּעוּד שְׁהִי הוּלְכִים נַכְסוּ בַכְרָם אַחַד, חָמוּ חַד חוּיָא דְהוּוּ אֲתִי וּפּוּמִיָּה פְתִיחָא רְאוּ נַחַש אַחַד שְׁהִיה בָּא וּפּוּי הִיה פְתוּחַ, שְׁהִיה שְׁלִיחַ מֵהַס"מ שְׁהוּא הַנַּחַש הַעֲלִיּוֹן, וּמְלַהֲטָא בְּאַרְעָא בְּעַפְרָא וְהִיה מְלַהֲטָא אֶשׁ בְּאַרְץ בְּתוֹךְ הַעֲפָר, הַמּוֹרָה שְׂרוּעָה לַפְעוּל דִּין בַּעוּלָם, אֲשַׁתְּנִיק רַבִּי שְׁמַעוֹן נִיעַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אֶת בְּגָדָיו, וְקִטְפֹר יְדוּי בְּרִישִׁיָּה דְחוּיָא וְהַכָּה בִידָיו בְּרָאשׁוֹ שֶׁל הַנַּחַש, שְׂכִיף חוּיָא נִשְׁקַט הַנַּחַש, מְאִיף פּוּמִיָּה וְהַשְׁפִּיל פּוּי לַמְטָה, וְחָמָא לִישְׁנִיָּה מְרַחִישׁ וְרָאָה אֶת לְשׁוֹנוֹ כְּאִילוּ מְדַבֵּר בַּלַּחַשׁ.

גזר על הנחש העליון להפסיק מלקטרג

אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן לְהַנַּחַשׁ, חוּיָא חוּיָא נַחַש נַחַש שְׂאֵתָה שְׁלִיחַ מַנַּחֵשׁ הַעֲלִיּוֹן, זִיל וְאִמָּא לְהֵוּא חוּיָא עֲלָאָה לֶךְ וְאִמּוֹר לְנַחַשׁ הַעֲלִיּוֹן, שְׁהוּא הַנַּחַשׁ הַקְּדָמוֹנִי שְׁהוּא הַס"מ, דְהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעֲלָמָא שְׂכִיחַ כִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן נִמְצָא בַּעוּלָם שְׁהוּא יִכּוּל לְבַטֵּל אֶת הַגּוֹזְרוֹת, עֵיילִיה לְרִישִׁיָּה לְחַד נּוֹקְבָא דְעַפְרָא הַכְּנִיס הַנַּחַשׁ אֶת רָאשׁוֹ לְנֻקְבָא אַחַד שְׁהִיה בַּעֲפָר וְנַכְסַּ שֶׁם, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, גּוֹזֵר אָנָא כְּשֵׁם דְתַתְּפָאָה אַתְחַזֵּר לְנוֹקְבָא דְעַפְרָא אִנִּי גּוֹזֵר כְּשֵׁם שְׁנַחֵשׁ הַתַּחְתּוֹן חֹזֵר לְחֹזֵר שְׁלֹו שְׁבַעֲפָר, בֶּן עֲלָאָה יִתְחַזֵּר לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא כְּמוֹ כֵּן הַנַּחַשׁ הַעֲלִיּוֹן הַס"מ יִחַזְּרֵר לְנֻקְבָא שֶׁל תַּהוּמָא רַבָּא שֶׁשֶׁם הוּא מְקוּמוֹ, וְלֹא יִקְטַרְג עוֹד בַּעוּלָם.

רשב"י – צדיק יסוד העולם, והשי"ת מודיעו הגזירות העתידות כְּגוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי שְׁהִיה בְּדוּרוֹ הַצַּדִּיק יִסוּד עוֹלָם, דְּיוֹמָא חַד הָוָה יְתִיב אַבְבָּא דְתַרְעָא דְלוּד כִּי יוֹם אַחַד הִיה יוֹשֵׁב בַּפְתַּח שַׁעַר שֶׁל הָעִיר לוּד, זְקַף עֵינוּי חָזָא שְׁמַשָּׂא דְנַהִיר, וְאַסְתִּים נַהוּרָא תַלְתַּת זְמַנִּין הַגְּבִיָּה אֶת עֵינוּי וְרָאָה שְׁהַשֶּׁמֶשׁ שְׁהִיה מְאִיר, וְנִסְתַּם אוּרוֹ שֶׁלֶשׁ פַּעֲמִים, לְהַרְאוֹת עַל גְּזַרְה שְׁנַגְזְרָה וְנִתְלַתָּה שְׁלֹשִׁים יוֹם כְּדִלְקָמֵן, אֲדַהְכִי אֲתַחְשָׁף נַהוּרָא בֵּין כֶּךָ נַחֲשֶׁךְ אוּר הַשֶּׁמֶשׁ בִּיּוֹתֵר, וְאַתְחַזִּי בֵיה בְּשַׁמְשָׂא אוֹפְמָא וִירוּקָא וְנִרְאָה בַשֶּׁמֶשׁ מְרָאָה שְׁחוּר הַמּוֹרָה עַל הַתַּעוּרּוֹת הַדִּינִים, וּמְרָאָה יִרוּק לְהַרְאוֹת בִּיטוּלָם בְּבַקְשַׁת רַחֲמִים.

אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, תָּא אַבְתְּרָאי בְּרִי וְנַחֲמִי בָּא בְנֵי אַחֲרֵי וְנִרְאָה סִיבַת הַחֲשַׁכַּת אוּר הַשֶּׁמֶשׁ, דְהָא וּדְאי גְזַרְה אַתְגְּזֹר לְעִילָא כִּי וּדְאי נַגְזְרָה אִיזוּ גְזַרְה לְמַעְלָה, וְקִדְשָׂא בְרִיךְ הוּא בְּעֵי לְאוּדְעָא לִי וְהַקְּב"ה רוּעָה לְהוֹדִיעַ לִי, דְוְדְאי תַלְתִּין יוֹמִין תַּלְיָא הֵהוּא מְלֵתָא דְאַתְגְּזֹר לְעִילָא כִּי בּוּדְאי שְׁלֹשִׁים יוֹם תְּלוּי לְמַעְלָה הַדְּבַר הַנְּגוּר, וְלֹא עֵבִיד קִדְשָׂא בְרִיךְ הוּא עַד דְאוּדְעִיה לְצַדִּיקְיָא וְאִין הַקְּב"ה מְקִיִּים אֶת הַגְּזַרְה לְמַטָּה עַד שְׁמוּדִיעַ אוֹתוֹ לְצַדִּיקִים, הָדָא הוּא דְכְתִיב זֶהוּ שְׁכַתוּב כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אֲדַנִּי אֱלֹהִים דְבַר כִּי אִם גְּלָה סוּדוּ אֶל עֵבְדֵי הַנְּבִיאִים וְרַמְזוּ לְשֹׁלְשִׁים יוֹם בְּמַלְת "כִּי" שְׁגִימְטְרִיא שְׁלֹשִׁים.

רְחִישׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּצִלוֹתָא, עַד דְּהוּוּ מְצַלִּי, שְׁמַעוּ חַד קָלָא, פּוֹתֵקְרָא דְקִיטְפָא עוּלוּ לְאַתְרֵיכוֹן, קְטִפִּירָא דְבוּרֵינִי לֹא שְׂרָאן בְּעִלְמָא, דְּהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּן יוֹחָאי בְּטִיל לֹוֹן. זְכָאָה אַנְתָּ רַבִּי שְׁמַעוֹן, דְּמֵאֲרָךְ בְּעֵי בִיקְרָךְ עַל כָּל בְּנֵי עִלְמָא, בְּמִשְׁה פְּתִיב (שְׁמוֹת לֵב יֵא) וַיִּחַל מִשְׁה וְגוֹ', דְּמִשְׁמַע דְּאַחִיד לִיה פְּרַגוּדָא, וְאַנְתָּ רַבִּי שְׁמַעוֹן גּוֹזֵר, וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְקַיִים, הוּא גּוֹזֵר, וְאַנְתָּ מְבַטֵּל. אֲדִהְכִי חֲמָא דְנִהִיר שְׁמִשָּׁא, וְאַתְעֵבֵר הֵהוּא אוּפְקָמָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדָאֵי הָא עִלְמָא אַתְבָּסָם.

מתוק מדבש

נשמ"ר פמ"ג ד) דְּמִשְׁמַע דְּאַחִיד לִיה פְּרַגוּדָא שְׁמַשְׁמַע שֶׁאֵחָז אֶת הַפְּרָגוּד שֶׁל מַעֲלָה בְּלִמּוּד זְכוּת אִמְתִּית עַל יִשְׂרָאֵל עַד שֶׁבִטֵּל אֶת הַגּוֹזֵר, וְדָרִישׁ וַיִּחַל לְשׁוֹן מִתּוֹק (עֵינן מִנְחֹת דָּף פו ע"א וּנְרַשׁ"י ד"ה רַב אֲשִׁי), כְּלוּמַר שֶׁהִמְתִּיק אֶת מִרְיוֹת הַגּוֹזֵר לְמִתּוֹק, וְאַנְתָּ רַבִּי שְׁמַעוֹן גּוֹזֵר וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְקַיִים וְאַתָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן גּוֹזֵר וְהַקְבִּ"ה מְקַיִים אֶת גּוֹזְרְךָ, הוּא גּוֹזֵר וְאַנְתָּ מְבַטֵּל וְמָה שֶׁהוּא גּוֹזֵר אֵתָּה מְבַטֵּל.

אֲדִהְכִי חֲמָא דְנִהִיר שְׁמִשָּׁא וְאַתְעֵבֵר הֵהוּא אוּפְקָמָא בֵּין כֵּךְ רָאָה רַבִּי שְׁמַעוֹן שֶׁהָאִיר הַשֶּׁמֶשׁ וְעָבַר מִמֶּנּוּ הַשְּׁחָרוֹת הֵיחָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי, וְדָאֵי הָא עִלְמָא אַתְבָּסָם וְדָאֵי כִי הָעוֹלָם נִתְבַּסָּם וְנִמְתַּק, כְּלוּמַר שֶׁנִּתְבַּטְּלָה הַגּוֹזֵר. (רמ"ק וּמְק"מ וְהַגּוֹסֵף ד"א וְנִלְוֵי אֲלוֹת) (ויקרא דף טו ע"א, וּבְבִיאורֵינוּ כֵּךְ י' עמ' קסד-קסו)

רְחִישׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּצִלוֹתָא הַתְּפִלָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן תְּפִלָּה בְּלַחֲשׁ, עִם רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי, עַד דְּהוּוּ מְצַלִּי עַד שֶׁהָיוּ מִתְּפַלְּלִים, שְׁמַעוּ חַד קָלָא שְׁמַעוּ קוֹל כְּרוּז מִלְּמַעְלָה, שֶׁאִמַר פּוֹתֵקְרָא דְקִיטְפָא קְבוּצַת הַחִיצוֹנִים הַמְּמוֹנִים עַל הַכְּרִיתָה וְהַהִיזִק, עוּלוּ לְאַתְרֵיכוֹן תַּכְּנִסוּ לְמִקְוֵיכֶם, כִּי אֵינן לָכֶם עוֹד שְׁלִיטָה בְּעוֹלָם, קְטִפִּירָא דְבוּרֵינִי לֹא שְׂרָאן בְּעִלְמָא הַקֶּשֶׁר שֶׁל הַבְּרִיוֹנִים שֶׁהֵם בְּעֵלֵי דִינִים אֵינֶם יְכוּלִים עוֹד לְשׁוֹרֹת בְּעוֹלָם, דְּהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּן יוֹחָאי בְּטִיל לֹוֹן כִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בִּטֵּל אֶת כַּחַם שֶׁלֹא יִשְׁלֹטוּ עוֹד.

וְאִמַר עוֹד קוֹל הַכְּרוּז זְכָאָה אַנְתָּ רַבִּי שְׁמַעוֹן דְּמֵאֲרָךְ בְּעֵי בִיקְרָךְ עַל כָּל בְּנֵי עִלְמָא אֲשֶׁרִיךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן שֶׁהַקְבִּ"ה רֹצֵה בְּכּוּדוֹךָ יוֹתֵר מִכֹּל בְּנֵי הָעוֹלָם, כִּי בְּמִשְׁה פְּתִיב וַיִּחַל מִשְׁה אֶת פְּנֵי ה' אֱלֹהֵינוּ, וְאִמְרוּ חֲזוּ"ל (ע"י

שובח דא שירתא

מִנְהַג יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה, לְהַדְלִיק נְרוֹת וּמְאוֹרוֹת בַּיּוֹם זֶה, לְכַבּוֹד הָאוֹר כִּי טוֹב שֶׁמִּתְחִיל לְהַתְּנוּצֵץ בַּיּוֹם זֶה הַיּוֹקֵר ל"ג בְּעוֹמֵר, טו"ב יָמִים קוֹדֵם מִתֵּן תּוֹרָה, וְלְכַבּוֹד נִשְׁמַת מְאוֹר הַתּוֹרָה בּוֹצִינָא קִדְשָׁא, אֲשֶׁר נִתְגַּלָּה בַּיּוֹם הַזֶּה, וּבַיּוֹם הַזֶּה עָלָה לְשָׁמַי מְרוֹמִים וְהוּא יוֹמָא דְהַלּוּלָא דִּילֵיה לְאוֹרוֹ נִסַּע וְנִלְךְ, לְכַבּוֹד סַפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ זוֹהַר הַמְּאִיד וּמְבַהֵיק מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וְהוּא מְאִיר לָנוּ בְּגִלוֹתָנוּ עַד כִּי יָבוֹא מִשִּׁיחַ צְדָקָנוּ וְכו'.

(בְּנֵי יִשְׁשַׁכַּר מְאִמְרֵי ל"ג בְּעוֹמֵר)

אֲךְ אוֹתָן הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהָיוּ בְּעֵלֵי רוּחַ הַקְּדוֹשׁ כַּגּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֵּן יוֹחָאי וְחִבְרִיּוֹן, הֵן בְּמִדְרֵיגָה שֶׁלְּמַעְלָה מִן הַזְּמַן כִּי רוּחַ הַקְּדוֹשׁ הוּא דָבַר וּמִדְרֵיגָה שֶׁאֵינֶנּוּ בְּזִמְנָן, לְכֵךְ רָאוּ בִּימֵיהֶם כֹּל מָה שֶׁעֲתִידִים דּוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים לְחַדֵּשׁ, שְׁלֹכְךָ מִצִּינֵי בּוֹזְהַר שְׁמוֹזְכָר כְּמָה מִימְרוֹת מִמְּאִמַר הָאֲמוֹרָאִים הַעֲתִידִים לְהִיְוֹת בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים, וְהוּא מְטַעֵם הַנ"ל כִּי הֵן הָיוּ בְּעֵלֵי רוּחַ הַקְּדוֹשׁ וְהָיוּ לְמַעְלָה מִן הַזְּמַן.

(מְאוֹר עֵינִים)

פרשת אמור תשי"פ

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל
[cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד
הזמנות:

משלוחים חינם
עד דמי
לכל דליק דאין